

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. N.

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r. sprawy

P. Ś.

syna M. i B. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 07 marca 2014 r., o godz. 13⁽³⁰⁾ w sklepie (...) przy ul. (...) w O. wspólnie i w porozumieniu z n/n osoba dokonał kradzieży artykułów spożywczych i alkoholowych o łącznej wartości 61,65 zł na szkodę PHU (...)(...)

- tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **P. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **119 § 1 kw** skazuje go na **karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;**

II. na podstawie art. 119 § 4 kw **orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego PHU (...)(...)kwoty 61,65 (sześćdziesiąt jeden i 65/100) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 marca 2014 r., około godziny 13³⁰ kasjer sprzedawca sklepu sieci (...) przy ul. (...) w O. B. S. (1) spostrzegła dwóch mężczyzn, którzy po wejściu do tego sklepu podeszli do lady sprzedażowej. Poprosili stojącą za nią pracownicę, przyuczającą się wówczas do zawodu, E. S. (1) o podanie im czteropaku piwa puszkowego (...), napoju (...), żelków (...), wódki 0,7 l (...) i reklamówki. Jeden z tych mężczyzn spakował te zakupy do reklamówki po czym zaczął wychodzić ze sklepu. Kiedy sprzedawczyni zwróciła mu uwagę, że trzeba zapłacić, powiedział, że kolega zapłaci, zabrał zakupy i wyszedł. Drugi z mężczyzn wyjął portfel i poprosił jeszcze o papierosy. Kiedy sprzedawczyni próbowała „nabić” ten

towar na kasę zablokował się terminal, więc o pomoc poprosiła B. S.. Wykorzystując chwilowe zamieszanie również drugi z mężczyzn wyszedł ze sklepu nie płacąc należności za zabrane towary w łącznej kwocie 61,65 zł.

(dowody: zeznania świadków – B. S. - k. 4-5, 29, E. S. – k. 6-7 zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia – k. 3, notatka urzędowa – k. 8, płyta z nagraniem – k.21;dane o karalności – k. 24a; odpisy wyroków – k. 25- 28)

Obwiniony przesłuchany na etapie czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania dalszych wyjaśnień. Prawidłowo wezwany na termin rozprawy nie stawił się na nią i nie nadesłał usprawiedliwienia

(wyjaśnienia – k. 14)

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał, że przeprowadzone w niniejszym postępowaniu dowody pozwalają na uznanie, że formalne nieprzyznanie się obwinionego do popełnienia zarzucanego mu czynu jest jedynie przejawem przyjętej przez niego linii obrony a dowody te pozwalają na przypisanie mu popełnienia zarzucanego mu czynu.

Z jednoznacznych zeznań obu pracowników sklepu (...) wynika bezspornie, że dwaj mężczyźni, którzy pojawili się w dniu zdarzenia w ich sklepie, działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zuchwałej kradzieży produktów na kwotę ponad 60,- zł. Z wersją przedstawioną przez tych świadków w pełni koresponduje całkowicie obiektywny dowód w postaci nagrania z kamer zamontowanych w tym sklepie. Z nagrania tego wynika, że obaj sprawcy pojawili się w sklepie o godz. 13^{29'13"} przy czym jeden z nich miał założoną na głowę charakterystyczną czapkę tzw. bejsbolówkę a ich zachowanie wskazywało bezspornie, że działali wspólnie i w porozumieniu. Policjantka prowadząca czynności wyjaśniające w niniejszej sprawie po zapoznaniu się z nagraniem z tego zdarzenia nie miała wątpliwości, że jednym ze sprawców widocznym na nim był właśnie obwiniony P. Ś.. Jest on z powodu wielu podobnych postępowań prowadzonych w przeszłości doskonale znany funkcjonariuszom, więc rozpoznanie to ma wszelkie walory wiarygodności.

Tym samym w świetle przeprowadzonych dowodów należało uznać, że wina obwinionego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Kwestią, która natomiast wywołała najwięcej kontrowersji w niniejszej sprawie jest rodzaj i wymiar kary orzeczonej wobec obwinionego.

Obwiniony od 2011 r. był aż (...)karany za wykroczenia przed tutejszym Sądem, z czego aż (...)za wykroczenia z art. 119 § 1 kw

W ocenie sądu świadczy to o nieskuteczności dotychczas stosowanych kar i niepoprawności obwinionego. Podkreślić należy też, że dotychczas wymierzane również łagodniejsze kary bez wątpienia nie odniosły skutku, nie wpłynęły na zmianę postępowania obwinionego, sposobu życia i nie wykształciły właściwej postawy, co do cudzej własności i prawa i nie zapobiegły popełnieniu przez obwinionego kolejnych czynów zabronionych.

Wobec powyższego, Sąd uznał, iż są spełnione przesłanki wskazane w art. 35 kw i jedynie orzeczenie kary aresztu w orzeczonym wymiarze spełni cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego. W tej sytuacji, nawet stosunkowo niska wartość ukradzionego mienia nie mogła być podstawą wymierzenia obwinionemu łagodniejszej kary. Obwiniony dopuścił się tego czynu współdziałając z inną nieustaloną osobą, w sposób zuchwały, w pełni dnia, wykorzystując zaskoczenie pracowników sklepu.

Z uwagi, na fakt, że szkoda wyrządzona tym czynem nie została naprawiona Sąd orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku jej naprawienia.

Mając na względzie sytuację materialną obwinionego, Sąd, w oparciu o przepisy art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił go od uiszczenia kosztów postępowania i opłaty.